

Стефан. Двама с Хаджи Димитър усукали Добри и той си признал. Сетне какво направили с него никой не разбрал.

110. ОБЕСВАНЕТО НА ИВАНЧО СИВОВ ОТ КОТЕЛ

Иванчо Сивов от Котел бил в четата на Хаджи Димитър. Като го водели от Русе към Котел не минали през Тича, ами слезли през онзи големия баир- над Котел, дето е голия баир отсам и оттам го прекарвали. Тогава нали Панайот Хитов идва да изпреварят турците и да отърват Иванчо Сивов. И Хаджи Димитър е бил. Обаче през балкана направо слезли в Котел, не през Тича. Те тука завардили проходите, ама не можали. И като отишли да го бесат никой не ще да беси от турците. И турците казали: "Бе такъв човек обесва ли се?!" И пращат вестовой до Цариград везира да подпише. И казали, че нямат желание да го бесат. Обаче вестовоите били до Демир Капия, когато един циганин го обесил. Само циганин са наел да го обеси. Пък майка му /на Иванчо Сивов/ с бяла къделя се разхождала около него. Турците викали "дели", правела се на дива да го види и да са видят. Той бил много хубав.

Като го обесили го оставили на майка му да го погребе по християнски.

Пък аз помня мойта баба никак не рачеше цигани у дома: "Не ща ги, булка, тез цигани обесиха Иванча Сивов. Никак няма да ги пущаш". Беше отишла в София и една циганка викаше: "Мъри чакай, Руске, да видим таз къща, дето цигански крак не е стъпвал."

111. СТЕФАН ЦОЦКИН- КЮЧУК КАРАДЖА

Прозвището си Караджа получил при следните обстоятелства:

Веднъж той вървял из Джумалийския боаз с Панайот Хитов и Хаджи Димитър. Отдалече са задали два файтона с турци, които весело пеели по пътя. Щом наближили файтоните Стефан са покачил на една скала, извадял ятагана си и със силен заглушителен вик "даврамма" се хвърлил от скалата, която била около три метра висока, пред тях и те спрели. Ненадейното и смело нападение ужасила турците и те забравили оръжието си и започнали да хвърлят по пътя оръжие, пари и други скъпоценности.

За това смело хвърляне от високата скала другарите му го нарекли "Караджа" /сърна/, а за отличие от по- популярния Стефан Караджа- наричат го Кючук Караджа.

Говори се, че в черковната кория на едно високо дърво му намерили пръстена, окачен на един забит в дървото гвоздей. От това място се дочувал в селото и сладкия глас на кавала му, който бил неразделна част от хайдушките му съоръжения. Стефан бил изкусен кавалджия.